

Kära vänner,
Ett år går så fort, nyss var det årsmöte i Fia
– och nu är det dags igen.

Jag minns inte säkert,
men jag tror det var vacker vårvinterdag senast vi möttes.
Vad jag säkert minns,
är i alla fall att världen utanför Hammarkullen
var inte alls så påträngande närvarande som den blivit denna vår.

Nu känns varje nyhetssändning superviktig,
människor kämpar för frihet och demokrati
i många länder kring Nordafrika och Mellanöstern.
Från Tunisien, till Egypten, till Bahrain och Libyen och Yemen,
vidare till Irak, Iran och Syrien.
En folklig kamp för demokrati och människovärde,
rättigheter som OCKSÅ är inskrivna i själva stadgarna till Fia
– där står det om stärkt demokrati och förändringsarbete.
..

Naturligtvis är det som händer i vår omvärld
och finns dagligen på TV, radio och tidningar,
oändligt mycket större och genomgripande
än det vi sysslar med i vår skola,
men samtidigt vet vi
att världen är aldrig längre bort än vår grannes dörr,
aldrig längre bort än en deltagarlista på en allmän kurs
i vår folkhögskola.

Idag vet vi att det finns ett samband
mellan det globala och det lokala,
därför finns numera också nyordet ”glokala”
Till hjälp för vår förståelse och vårt tänkande.

Fortfarande får ordet ”glokala”
en elakt röd zick-zack-linje
när man har igång stavningskontrollen i sitt skrivprogram i datorn, men tro mej – det är
bara en tidsfråga.

Och Fias elever som inte kallas elever utan deltagare
läser i den här salen ”glokala samhällsstudier”
vilket säkert inte är så mycket annorlunda än kursen
”media och samhälle” i Hjällbo.

Rätta mej om jag har fel, men ingenting har känts så viktigt
i de senaste veckornas överflöd
av information om utvecklingen i Nordafrika som *källkritik*

– **vem** säger **vad**, och **i vilket syfte**

Tre enkla frågor som alltid är en god hjälp i TV-fåtöljen.

Som om inte detta vore tillräckligt,
så har vi också kärnkraftsolyckan i Fukushima i Japan.
Varje dag nya rapporter om förvärrat läge
Med utsläpp och radioaktivitet i luft och vatten.
En Japansk regering i högsta beredskap
därför att man hittat plutonium utanför de kärnkraftverk
där man förvarat plutonium
- innan jordbävning och tsunamin nådde fram.
Plutonium – ett av världens farligaste ämnen,
med en halveringstid på 80 miljoner år –
efter 80 miljoner år är alltså halva radioaktiviteten förbrukad,
men hälften är kvar,
det är ju det halveringstid innebär,
Kvar för ytterligare oändlig framtid.

Någon sa mej, att kanske är vi den första generation människor
som inte självklart strävar efter att lämna ifrån oss
en situation som är bättre att leva i för våra barn,
Än det vi fick i arv från våra föräldrar.

Jag har många vänner i Japan
och tänker särskilt på deras situation,
andra har vänner eller familj i Syrien, eller Yemen,
eller Egypten eller Irak.
Vi lever i en enda och gemensam värld,
där luften och haven omfattar hela jorden,
där radioaktivitet kan färdas runt under många årtionden framöver,
där inbördeskrig och bombräder över Libyen
skapar nya flyktingsituationer,
på skrangliga båtar över medelhavet, till Europa.
Till ön Lampedusa först, sedan Italien, sedan kanske norden.

Dagens offer för inbördeskrig i Libyen och flygbombningar
(Ghadaffis så väl som Natos),
är de morgondagens kursdeltagare i Fia?

Ni känner ju talesättet –
det enda vi vet om morgondagen,
är att vi ingenting vet om morgondagen...

Oavsett vad som händer i omvärlden,
så tror jag på att Fia måste finnas berett,
att ta sig an de lokala aspekterna
Av den globala utvecklingen..

Och oavsett vad Mark Isit skriver
på Göteborgspostens förnäma kultursidor,
så pågår utveckling i Hammarkullen och Angered.
Vi kommer strax att få höra
en närmare presentation av skolans verksamhet och dess deltagare,
genom Susanne och Göran,
Så jag ska inte orda så mycket om det.

Men jag vill bara kort rapportera
från styrelsen i folkhögskoleföreningen,
att vi haft ett ganska aktivt år,
och att vi likt bläckfisken haft många tentakler ute
för att hitta nya vägar
för folkbildning och demokratisering i Angered.
Det finns mycket nytt och spännande
i vår verksamhetsberättelse
och styrelsen avser att fortsätta detta arbetet
– om vi får årsmötets förtroende.

Och allt det vi gjort för att förnya vår folkbildningsroll i Angered
innebär att nu kommer
riksdagens kulturutskotts ordförande Berit Högman till Fia
på besök den 19 april.
Kulturutskottet är ju det ställe
där folkbildningsfrågorna behandlas i riksdagen,
så detta är ett väldigt viktigt besök för oss
- hon ska träffa deltagare, handledare, styrelse,
– och titta på vårt samarbete upp och ner i det här huset
– och kors och tvärs i Angered.

Verksamhetsberättelsen är optimistisk.

Budget och verksamhetsplan är också optimistisk,
och jag föreslår att ni sneglar lite grand under mötets gång
på de prioriteringar som finns nämnda i verksamhetsplanen,
Så att vi kan diskutera dem när vi kommer till den punkten.

Ja, ett år som passerar innebär med nödvändighet förändringar,
Som vi inte önskar oss.

En av Fias stöttepelare genom åren,
förra årets mötesordförande, Ingalill Börjesson
Gick bort under året.
Hon personifierade mycket av föreningsliv
och utvecklingstro i Angered.

Jag föreslår att vi ägnar Ingalill
och andra kamrater, icke nämnda
En tyst minut att minnas.

En annan förändring

– inte alls lika dramatisk, men likafullt sorglig
är att vår föreståndare Marianne Lööf har sagt upp sig,
Och redan till hälften påbörjat ett nytt jobb.

Marianne har lagt ner ett oerhört hårt arbete för Fia,
verkligen kämpat under flera år,
och det är min uppfattning
att det är tack vare hennes slit de här fyra-fem åren
med att få ordning på ekonomi och organisation,
som vi över huvud taget
Har överlevt som skola och förening.

Ett varmt tack – Marianne,
det är sorgligt att du lämnar Fia,
men vi önskar dej lycka till i fortsättningen

Sedan är det ju så,
att det inte finns något ont,
Som inte för något gott med sig.
Marianne slutar
Men vi har rekryterat en ny rektor,
och Kina Thorsell börjar sitt jobb på Fia efter påsk!

Kina kommer att få många tillfällen att presentera sig framöver,
men jag tror ändå att det finns en viss nyfikenhet
– så frågan är – vem är du, Kina?

Därmed, jag tror det är dags
Att vi går från ord till handling.

Och handling eller handlingar – i det här sammanhanget
betyder en dagordning där första punkten är ...